

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Psalm 119:50.

...dit is mijn troost in mijn ellende, dat uw belofte mij levend maakt.

Welk mens in deze wereld is *lijden* vreemd? Niemand lijkt er aan te kunnen ontkomen. Geeft een gezegde als 'elk huisje heeft zijn kruisje' immers niet feilloos aan, dat lijden *iedereen* treft? Suggereert zo'n gezegde in feite niet dat lijden schijnbaar inherent is aan het mens zijn? Het lijkt er gewoon bij te horen... Het enige verschil is dan misschien, dat de een meer voor zijn kiezen lijkt te krijgen dan de ander.

Als christen kan ik op grond van Gods Woord weten, dat lijden van oorsprong *niet* bij de mens hoort - dus dat je eigenlijk niet kunt zeggen dat het aan het mens zijn inherent is. Als christen weet ik namelijk haarscherp te definiëren wat de oorzaak van het lijden - en dan ook nog van *al* e lijden - is. Ik ken de bron: de zondeval. Het ongehoorzaam zijn van de allereerste mens aan God ligt aan *al* het menselijk lijden ten grondslag. Maar met mijn herkennen en erkennen van deze oorzaak verdwijnt het lijden allerminst. Het lijden lijkt *zelfs* niet te verdwijnen met het rotsvast geloof en het zeker weten dat God een kruis heeft geplaatst in de bron van alle ellende - dat Hij mens is geworden in Jezus Christus en al het lijden op zich heeft genomen!

Toch is dat kruis, het lijden en sterven van Jezus Christus, wel degelijk van cruciaal belang, vooral als het gaat om het concreet omgaan met het lijden. De woorden dat in zijn striemen onze genezing is, zijn zeker niet loos! Wat echter van belang is, is om de invulling van 'genezen en genezing' aan God de Vader over te laten. Kijk, als het gaat om het lijden, alleen maar eens naar Job. Wordt niet heel concreet in zijn leven (en dat van zijn vrouw!) de werkelijkheid zichtbaar van wat de psalmist in het gekozen tekstvers belijdt? ...dit is mijn troost in mijn ellende, dat uw belofte mij levend maakt. Dat is genezing bij uitstek! Lijden bracht Job en ook deze psalmist tot een diepere omgang met God - LEVEN.

Ruwweg kun je zeggen dat er drie vormen van lijden zijn: geestelijk, psychisch en lichamelijk. En zeker het 'in zijn striemen is genezing' kan ook in al die gevallen concrete heling betekenen, maar soms gebruikt God het lijden om ons in een diepere relatie met Hem te brengen en om ons meer van onszelf in relatie tot Hem te leren. Wat Job leerde en blijkbaar de psalmist had geleerd, is het jezelf volkomen aan Hem toevertrouwen, dat is *inclusief* het lijden! Zo zei Job: *Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem hopen* (Job 13:15) en: *ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden* (Job 19:25). Ben ik daarmee vertrouwd? Geloof ik dat Hij alles doet meewerken ten goede? Malcolm Muggeridge zegt: 'Als het mogelijk was de koude snijdende wind uit het leven te bannen, zou het resultaat niet zijn dat het leven heerlijk en dragelijk werd, maar te gewoon en ondragelijk. In en door elk gebeuren spreekt God tot ons en het is de kunst van het leven om die boodschap te verstaan'. Houdt Hij niet de mus in het oog?